

**การใช้แบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต**

**USING EXERCISES TO ENCHANCE SPEED READING COMPETENCY FOR
A FIRST-YEAR STUDENTS IN SUAN DUSIT RAJABHAT UNIVERSITY**

จิตชิน จิตติสุขพงษ์ รัชฎาพร ธีรารวรรณ ธนิก เทพกิจ และวรินยา ผาตินาวิน
Jitchin Jittisukapong, Ratchadaporn Thirawan, Thanik Thappakij and Warinya Phatinawin

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ชื่อสถาบันมหาวิทยาลัยสวนดุสิต
จังหวัดกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะการอ่านเร็วของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านเร็วของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตของนักศึกษา กลุ่มที่ได้รับการฝึกสมรรถนะการอ่านเร็วกับกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก และเพื่อพัฒนาแบบฝึกการอ่านเร็ว ที่สร้างขึ้นใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มทดลอง และหลักสูตรการเงินจำนวน 40 คน เป็นกลุ่มควบคุม ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบฝึกที่สร้างขึ้นทั้งหมด 6 แบบ ประกอบด้วย แบบฝึกเคลื่อนสายตา แบบฝึกความหมายคำ แบบฝึกอ่านเป็นวลี แบบฝึกอ่านเจาะจง แบบฝึกอ่านข้ามคำ แบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน แบบฝึกเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วทั้งหมดได้มีการทดลองใช้และปรับปรุงและแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านเร็วมีการหาค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.957 สถิติที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยมีดังนี้

1. การทำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านเร็วพบว่านักศึกษาหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกสมรรถนะการอ่านเร็ว ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 317.40 ซึ่งสูงกว่าห้องที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกสมรรถนะการอ่านเร็ว ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 221.45
2. นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกเสริมสมรรถนะการอ่านเร็ว มีสมรรถนะการอ่านเร็วสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. แบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 77.47/75.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75

ABSTRACT

The purpose of this study were to the speed reading competency for a first year students, to compare use a series of speed reading exercises development of those students who practiced through the exercises and those who did not and to evaluate the series of speed reading exercises development percentage mean score was 75/75. The sample studies was two classes of first- year students in first semester of the 2014 academic year. They were randomly selected by simple random sampling forty students in Library and Information Science was assigned to practice through six types of speed reading exercises. The other group of forty students in Financial Science was the controlled group which followed normal class activities. Six types of speed reading exercises included eye movement, word recognition, phrase reading, scanning, skimming, and reading comprehension exercises. A set of speed reading ability tests was also developed. Both the exercise and tests were tried out and revised. The test reliability computed by using Kuder Richardson 20 formula was 0.957. The speed reading ability tests were then applied to both classes. The speed reading efficiency and t-test were computed from the data collected. The result of this study were:

1. It was found that the students in Library and Information Science who took the exercises got the average speed reading competency scores 317.40 which was higher than the average of students in Financial Science was the controlled group which got 221.45
2. The percentage mean score difference test between two groups of students was significant at statistical level of .05
3. The student final assignment competencies evaluation in percentage mean score was 77.47/75.13 that higher than 75/75 about the expectation.

คำสำคัญ

สมรรถนะการอ่านเร็ว แบบฝึกเสริมสมรรถนะการอ่านเร็ว การอ่านเร็วของนักศึกษา

Keywords

Speed Reading, Competency Exercises to Enhance Speed Reading Competency, Speed Reading Competency for Students

ความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยมีความสำคัญยิ่งในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติไทย จำเป็นสำหรับการติดต่อสื่อสาร และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ จึงควรให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า มีความรู้ มีทักษะ

และมีทัศนคติที่ดีเหมาะสมกับช่วงอายุและช่วงชั้น เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและสังคม ทักษะการใช้ภาษาไทยประกอบด้วยทักษะสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ปัจจุบันทักษะการอ่านเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นทักษะที่มีคุณค่าเป็นที่มาของความรู้ ความคิดและความคิดสร้างสรรค์ จึงควรมุ่งเน้นกิจกรรมการส่งเสริมการอ่าน และเทคนิคการอ่าน เพื่อแก้ปัญหาการอ่านให้กับนักศึกษา และกลุ่มบุคคลต่าง ๆ โดยพิจารณาได้จากการที่รัฐบาลมีนโยบาย ส่งเสริม ให้ประชาชนรักการอ่านอย่างจริงจัง และเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2552 มีมติคณะรัฐมนตรีให้ การส่งเสริมการอ่านเป็นวาระแห่งชาติ โดยกำหนดให้วันที่ 2 เมษายนของทุกปีเป็นวันรักการอ่าน และในปี 2552 - 2561 เป็นทศวรรษแห่งการอ่านของประเทศ รวมทั้งจัดให้มีคณะกรรมการส่งเสริม การอ่านเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2554) อีกทั้ง กรุงเทพมหานครและภาคีเครือข่ายส่งเสริมการอ่าน เตรียมพร้อมจัดงานใหญ่ชื่อว่า “กรุงเทพมหานคร เมืองหนังสือโลก 2556” ระหว่างวันที่ 21 – 23 เมษายน 2556 เพื่อแสดงศักยภาพ และฉลองการรับ ตำแหน่งเมืองหนังสือโลกอย่างภาคภูมิใจและสมเกียรติพร้อมประกาศเดินหน้าร่วมน้อมสร้างสรรค์ กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อพัฒนา และขยายพื้นที่การอ่าน ชักชวนชาวกรุงเทพฯ ร่วมอ่านหนังสือมุ่ง ผลักดันให้กรุงเทพฯ เป็นมหานครแห่งการอ่าน (นิรนาม, 2556)

ปัจจุบันการอ่านของคนไทยมีแนวโน้มลดต่ำลง ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2554) ในบทสรุปสำหรับผู้บริหารการสำรวจการอ่านหนังสือของประชากร 2554 ได้กล่าวถึง เวลาเฉลี่ยที่ใช้อ่านหนังสือนอกเวลาเรียน/นอกเวลาทำงานสำหรับผู้อ่านหนังสือที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป ทั้งหมด ใช้เวลาอ่านหนังสือนอกเวลาเรียน/นอกเวลาทำงานเฉลี่ย 35 นาทีต่อวัน โดยกลุ่มเด็กและเยาวชนใช้เวลาอ่านหนังสือนอกเวลาเรียน/นอกเวลาเฉลี่ย 39 - 43 นาทีต่อวัน มากกว่ากลุ่มวัยทำงาน และกลุ่มผู้สูงอายุที่ใช้เวลาอ่านหนังสือนอกเวลาเรียน/นอกเวลาเฉลี่ยประมาณ 31 - 32 นาทีต่อวัน เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2551 พบว่า กลุ่มเด็กที่อ่านหนังสือใช้เวลาอ่านเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ในขณะที่กลุ่ม วัยอื่นใช้เวลาอ่านหนังสือลดลง สอดคล้องกับคำกล่าวของนายกุลธร เลิศสุริยะกุล ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ด้านการพัฒนาหลักสูตร สำนักงานส่งเสริมการศึกษาและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) กล่าวว่า เด็กไทยอ่านหนังสือประมาณ 2 - 5 เล่มต่อปี ขณะที่เด็กสิงคโปร์และเวียดนามอ่านหนังสือประมาณ 50 - 60 เล่มต่อปี เพราะฉะนั้นต้องพยายามเพิ่มพฤติกรรมการอ่านหนังสือให้กับเด็กไทย (นิรนาม, 2555)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการอ่านมีความสำคัญ และเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ หากผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่ดีแล้ว ก็จะทำให้เข้าใจเนื้อหาเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว แต่ถ้าผู้เรียน อ่านได้ช้า ไม่สามารถจดจำเรื่องที่อ่านได้ รวมถึงการขาดความเข้าใจเนื้อหาจากการอ่าน จะทำให้ ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และเกิดความท้อแท้ไม่อยากเรียน ดังนั้นผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญและ ตระหนักว่าทักษะการอ่านเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ จึงควรหาวิธีการสร้างทักษะการอ่านให้ เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ซิมป์สัน (Simpson, 1951) ได้กล่าวว่าทักษะการอ่านสามารถปรับปรุงฝึกฝนให้ดีขึ้นได้หากฝึกอย่างมีระบบผู้ได้รับการฝึกสามารถเพิ่มความเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน ได้ภายในระยะเวลา 4 - 7 สัปดาห์ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของกอนสแตนท์ (2549) ว่าสิ่งที่จำเป็น สำหรับการเพิ่มความเร็วในการอ่านก็คือการฝึกฝน หากใช้เวลาฝึกฝนวันละ 15 นาที ติดต่อกัน 30 วัน จะพบว่าความเร็วในการอ่าน การจดจำ และการสรุปความจะมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

การที่ผู้วิจัยใช้แบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านให้กับนักศึกษาจะทำให้ให้นักศึกษาได้ทราบว่าตนเองมีสมรรถนะการอ่านหนังสืออยู่ในระดับใด ส่งผลให้นักศึกษาเกิดการตื่นตัวในการเตรียมความพร้อมในการอ่านให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมพื้นฐานก่อนการเรียนต่อไปในระดับอุดมศึกษาซึ่งจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านอย่างมาก สำหรับรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการอ่านมีอยู่ในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น ในหมวดการศึกษาทั่วไปกลุ่มวิชาภาษา ได้แก่ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในหมวดวิชาเฉพาะในหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ได้แก่ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานห้องสมุดและสารสนเทศ และรายวิชาการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ตลอดชีวิต กอปรกับการที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์จากนักศึกษาที่เคยเรียนในรายวิชามาแล้วพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยนำสมรรถนะการอ่านเร็วมาใช้ในการอ่านหนังสือ เนื่องจากเหตุผลหลายประการ เช่น จำไม่ได้ว่าเคยเรียนเทคนิคการอ่านเร็วมาก่อน ไม่ทราบมาก่อนว่ามีเทคนิคการอ่านเร็ว และบางคนเคยทราบมาก่อนแต่ไม่เคยนำมาใช้ทำให้จำไม่ได้ว่าจะนำเทคนิคการอ่านเร็วมาใช้ได้อย่างไร เป็นต้น

จากปัญหาและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้แบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะการอ่านเร็วกับนักศึกษา และเป็นการเตรียมความพร้อมในเรื่องการอ่านให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนที่จะศึกษาในระดับสูงต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สมรรถนะการอ่านเร็วเป็นอย่างไร
2. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วกับกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกมีสมรรถนะการอ่านเร็วแตกต่างกันอย่างไร
3. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะการอ่านเร็วของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วและกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านเร็วของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วกับกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก
3. เพื่อพัฒนาแบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วที่สร้างขึ้นใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 23 ห้องเรียน จำนวน 994 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การสอบปลายภาคในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 เพื่อใช้ในการพิจารณา พบว่าประชากรมีคะแนนเฉลี่ยความรู้พื้นฐานวิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย จากห้องเรียนจำนวน 23 ห้องเรียน นำมาศึกษาจำนวน 2 ห้องเรียนและทำการจับสลากอีกครั้งหนึ่งเพื่อเลือกห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน ได้แก่ หลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ จำนวน 40 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน ได้แก่ หลักสูตรการเงิน จำนวน 40 คน และนำมาทำการทดสอบก่อนเรียนเพื่อเปรียบเทียบว่าทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงจะนำห้องเรียนทั้ง 2 ห้องมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการอ่านเร็ว ได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้
 - 1.1 ศึกษาเกณฑ์ และทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน
 - 1.2 ศึกษาวิธีการอ่านเร็ว และลักษณะของแบบฝึกอ่านเร็ว
 - 1.3 ศึกษาคำศัพท์ที่ใช้ในระดับอุดมศึกษา
 - 1.4 สร้างแบบฝึกเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการอ่านเร็วตามลักษณะการฝึกจำนวน 6 แบบฝึก รวมทั้งหมดจำนวน 60 ชุด ดังรายละเอียด ต่อไปนี้
 - 1.4.1 แบบฝึกเคลื่อนไหวสายตา (Eye movement exercises) จำนวน 17 ชุด
 - 1.4.2 แบบฝึกความหมายคำ (Word recognition exercises) จำนวน 7 ชุด
 - 1.4.3 แบบฝึกอ่านเป็นวลี (Phrase reading exercises) จำนวน 8 ชุด
 - 1.4.4 แบบฝึกอ่านเจาะจง (Scanning exercises) จำนวน 7 ชุด
 - 1.4.5 แบบฝึกอ่านข้ามคำ (Skimming exercises) จำนวน 8 ชุด
 - 1.4.6 แบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน (Reading comprehension exercises) จำนวน 13 ชุด
 - 1.5 นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัย และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบ
 - 1.6 นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปทดลองรายบุคคลกับนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 3 คน ขณะทำการทดลองผู้วิจัยคอยสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา และรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้แบบฝึกไปปรับปรุงแก้ไข
 - 1.7 นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปทดลองกลุ่มนักศึกษาหลักสูตรภาษาไทย จำนวน 10 คน พบว่า ควรปรับการนำเสนอคำอธิบายคำในแบบฝึกที่ 35 และแบบฝึกที่ 36 เป็นสองคอลัมน์ เพื่อให้พิจารณาคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น ช่วยประหยัดเวลา และประหยัดกระดาษอีกด้วย และขณะทำการทดลองผู้วิจัยคอยสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา และรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้แบบฝึกไปปรับปรุงแก้ไข

1.8 จากนั้นนำแบบฝึกสมรรถนะการอ่านเร็วทั้ง 6 แบบฝึก ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองภาคสนาม กับนักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต จำนวน 10 คน หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต จำนวน 10 คน หลักสูตรประถมศึกษา จำนวน 10 คน และหลักสูตรเลขานุการทางการแพทย์ จำนวน 10 คน รวมทั้งหมดจำนวน 40 คน

2. การสร้างแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านเร็ว

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านเร็ว ซึ่งมีระดับขั้นในการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 เลือกเรื่องจากสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ จำนวน 8 เรื่อง ซึ่งมีความยาวระหว่าง 436 - 864 คำ

2.2 สร้างคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยสร้างเป็นคำถามปรนัย ชนิด 5 ตัวเลือก โดยแต่ละเรื่องจะมีคำถาม 5 ข้อ รวม 8 เรื่อง ได้แก่ 1) กทม. เปิดตัวโปรเจกต์ใหม่ “Read on the Move” ต่อยอดโครงการมหานครแห่งการอ่าน จับหนังสือใส่รถแท็กซี่-โดยสาร อ่านฟรี-เพิ่มสถิติ 2) แก้มลิง 3) ฟิสิกส์จุดแข็งภาษาฮับ Outsourcer แห่งอาเซียน 4) การตลาดแบบองค์รวม (Holistic Marketing) 5) ภาวะโลกร้อน-ปรากฏการณ์เรือนกระจก 6) เพาะพันธุ์ปัญญา ยุววิจัย สร้างเด็กรู้คิด รู้วิจัย รักชุมชน 7) การเรียนรู้แนวโน้มในศตวรรษที่ 21 8) การศึกษาตลอดชีวิต พัฒนาคนไทยอย่างยั่งยืน จะมีคำถามทั้งหมด 40 ข้อ

2.3 นำแบบทดสอบไปให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัยพิจารณาปรับปรุงแก้ไข และนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาได้ค่า IOC = 1 ทุกข้อ พร้อมได้รับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไข และนำไปจัดพิมพ์

2.4 นำแบบทดสอบไปทดลองกับนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าคุณภาพของแบบทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับตามวิธีการของ KR 20 ได้เท่ากับ 0.957 นำมาวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) ข้อที่ใช้ได้มีค่า p ระหว่าง .20 - .77 และค่าอำนาจจำแนก (r) ข้อที่ใช้ได้มีค่า r เท่ากับหรือมากกว่า .38 - 1.00

3. วิธีการใช้แบบทดสอบ

3.1 แจกเรื่องให้นักศึกษาอ่านทีละเรื่อง ให้สัญญาณนักเรียนลงมือทำพร้อมกัน เมื่อนักศึกษาแต่ละคนอ่านจบเรื่องให้นักศึกษาบันทึกเวลาที่ใช้ในการอ่าน

3.2 เก็บเรื่องที่อ่านคืน แจกกระดาษคำถามให้นักศึกษาตอบลงในกระดาษคำตอบ การตอบคำถามไม่มีการจับเวลา

3.3 นักศึกษาตอบคำถามเสร็จทุกคน ผู้คุมสอบเก็บกระดาษคำตอบคืน แล้วแจกเรื่องที่จะอ่านต่อไป โดยให้ปฏิบัติเหมือนข้อ 3.1 และ 3.2 ทำตามนี้จนครบ 8 เรื่อง

3.4 รวมเวลาที่นักศึกษาแต่ละคนใช้อ่านทั้ง 8 เรื่องเป็นจำนวนนาที่

3.5 นำจำนวนนาที่หารด้วยจำนวนค่าของเรื่องทั้ง 8 เรื่อง รวมกัน ผลลัพธ์ที่ได้คือ อัตราเร็วในการอ่าน

3.6 นำจำนวนของคำถามที่ตอบถูกคูณด้วยร้อย แล้วหารด้วยข้อคำถามทั้งหมด ผลลัพธ์ที่ได้คือ ความเข้าใจในการอ่าน

3.7 อัตราเร็วในการอ่าน คุณด้วยความเข้าใจในการอ่าน แล้วหารด้วยร้อยละ ผลลัพธ์ที่ได้คือ สมรรถนะในการอ่านเร็วของนักศึกษาแต่ละคน

วิธีดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการดำเนินการวิจัยเชิงทดลอง การดำเนินการทดลองเป็นแบบ Nonrandomized control-group pretest-posttest design (ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์, 2551) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
E	T _{1E}	X	T _{2E}
C	T _{1C}	-	T _{2C}

X หมายถึง การจัดกระทำ (Treatment)

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง

E หมายถึง กลุ่มทดลอง

C หมายถึง กลุ่มควบคุม

ขั้นตอนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. เมื่อได้กำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแล้ว ได้ทำการทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านเร็ว
2. การทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มทดลองด้วยตนเอง สำหรับกลุ่มควบคุม อาจารย์ผู้สอนประจำตอนเรียนเป็นผู้สอนตามปกติ
3. ทดลองสัปดาห์ละ 5 วัน คือวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ฝึกวันละ 3 แบบฝึก วันละ 1 คาบ คาบละ 20 นาที รวมการทดลองทั้งหมด 20 คาบ รวมเวลาที่ใช้ในการฝึก 4 สัปดาห์
4. เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองจะทำการทดสอบหลังการทดลอง กับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านเร็ว ชุดเดียวกับแบบทดสอบที่ใช้ก่อนการฝึกต่อจากนั้นทำการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านเร็ว แล้วนำคะแนนที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ คะแนนที่ได้จากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมนำมาหาค่าเฉลี่ย และร้อยละ ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะสมรรถนะการอ่านเร็ว ใช้สูตร E_1/E_2 แบบทดสอบ 8 เรื่อง นำมาหาค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนก การทดสอบสมมติฐานการวิจัยการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ t-test (t-test Independent)

ผลการวิจัย

1. การทดสอบก่อนการทดลองกับการทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็ว พบว่า

การทดสอบก่อนการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยร้อยละ 49.63 มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ยนาทีละ 285.70 คำ และมีสมรรถนะการอ่านเร็วเฉลี่ย 140.35 (สามารถอ่านได้ด้วยความเข้าใจนาทีละ 140.35 คำ)

การทดสอบหลังการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยร้อยละ 75.13 มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ยนาทีละ 423.65 คำ และมีสมรรถนะการอ่านเร็วเฉลี่ย 317.40 (สามารถอ่านได้ด้วยความเข้าใจนาทีละ 317.40 คำ)

การทดสอบก่อนการทดลอง นักศึกษากลุ่มควบคุมมีความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยร้อยละ 56.69 มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ยนาทีละ 261.55 คำ และมีสมรรถนะการอ่านเร็วเฉลี่ย 146.60 (สามารถอ่านได้ด้วยความเข้าใจนาทีละ 146.60 คำ)

การทดสอบหลังการทดลอง พบว่านักศึกษากลุ่มควบคุมมีความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยร้อยละ 59.50 มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ยนาทีละ 376.28 คำ และมีสมรรถนะการอ่านเร็วเฉลี่ย 221.45 (สามารถอ่านได้ด้วยความเข้าใจนาทีละ 221.45 คำ)

2. เปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านเร็วระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สมรรถนะการอ่านเร็ว	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ก่อนเรียน	140.35	26.09	146.60	39.77	-.831	.408

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลอง และนักศึกษากลุ่มควบคุมมีสมรรถนะการอ่านเร็วไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านเร็วระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้านพัฒนาการสมรรถนะการอ่านเร็วของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

สมรรถนะการอ่านเร็ว	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
พัฒนาการการอ่านเร็ว	177.05	24.99	74.85	44.035	12.767	.000*

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกเสริมสมรรถนะการอ่านเร็ว มีสมรรถนะการอ่านเร็วสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็ว พบว่า นักศึกษามีคะแนนระหว่างการทำทดลองเฉลี่ยร้อยละ 77.15 และมีคะแนนทดสอบหลังทดลองเฉลี่ยร้อยละ 75.13 แสดงว่าแบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็ว มีค่าเท่ากับ 77.15/75.13 เมื่อเทียบกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 75/75 ดังนั้นแบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็ว มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องการใช้แบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต นำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. การทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็ว พบว่า มีสมรรถนะการอ่านเร็วไม่แตกต่างกัน เนื่องจากนักศึกษาอาจจะไม่ค่อยได้ใช้เทคนิคต่างๆ เกี่ยวกับสมรรถนะการอ่านเร็วได้แก่ การฝึกเคลื่อนไหวสายตา การฝึกความหมายของคำ การฝึกอ่านเป็นวลี การฝึกอ่านแบบเจาะจง การฝึกอ่านข้ามคำ และการฝึกความเข้าใจในการอ่าน หากนักศึกษาได้รับการฝึกจะทำให้มีสมรรถนะการอ่านเร็วที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ พิพัฒน์ เองศิลป์ (2534) พบว่า การใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้นปรากฏผลว่า นักเรียนประมาณร้อยละ 75 ของนักเรียนกลุ่มทดลองสามารถทำคะแนนจากแบบฝึกเคลื่อนไหวสายตา แบบฝึกความหมายคำ แบบฝึกอ่านเป็นวลี แบบฝึกอ่านเจาะจง และแบบฝึกอ่านข้ามคำได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนคะแนนเต็มแต่ละแบบฝึกหัด ส่วนคะแนนเต็มแต่ละแบบฝึกหัดสำหรับแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านจากคะแนนเฉลี่ยคะแนนทั้ง 20 แบบฝึก ปรากฏว่ามีนักเรียน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 48.21 ของนักเรียนทั้งหมด สามารถทำคะแนนสมรรถนะการอ่านเร็วได้เกิน 100 คะแนน

2. นักศึกษาที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วมีสมรรถนะการอ่านเร็วสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากแบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็ว มีลำดับขั้นตอนในการฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน โดยมีการฝึกเริ่มจากทักษะพื้นฐาน และยกระดับให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงขั้นฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งลำดับขั้นของการอ่านเป็นไปอย่างเหมาะสม แบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วช่วยจัดนิสัยที่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านเร็ว ซึ่งผู้ควบคุมการฝึกได้ช่วยเหลือนักศึกษาอย่างใกล้ชิด มีการแนะนำวิธีการแก่นิสัยที่เป็นอุปสรรคต่อการอ่าน และแบบฝึกยังช่วยนักศึกษาจัดนิสัยที่ไม่พึงประสงค์อีกด้วย โดยนักศึกษาต้องได้รับการฝึกอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกวัน วันละหนึ่งคาบ จนครบ 20 คาบ การฝึกอย่างต่อเนื่องทำให้นักศึกษาเกิดทักษะในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดสมรรถนะการอ่านที่เร็วขึ้น สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ นงนุช สามัญฤทธิ์ (2550) และพิพัฒน์ เองศิลป์ (2534) ที่ใช้แบบฝึกสมรรถนะการอ่านเร็วพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเร็วของผู้เรียนให้สูงขึ้น โดยผู้ฝึกสามารถเพิ่มความเร็วในการอ่านได้อย่างน้อยใช้เวลา 4 - 7 สัปดาห์ และแบบฝึกทักษะการอ่านเร็วเป็นแบบฝึกอย่างมีระบบมีขั้นตอนการฝึก ที่ต้อง

ใช้เวลาฝึกอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอจนเกิดทักษะ บุคคลที่มีทักษะการอ่านเร็วจะสามารถรับข้อมูลข่าวสารได้มากและรวดเร็วกว่าคนอื่นเสมอ

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็ว มีค่าเท่ากับ 77.15/75.13 เมื่อเทียบกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 75/75 แสดงว่าแบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากแบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วเป็นการฝึกทักษะการอ่านโดยมีลำดับการฝึกเริ่มฝึกจากง่ายไปยาก เป็นการท้าทายให้นักศึกษาหาคำตอบ จากการสังเกตพบว่านักศึกษาสนุกกับการฝึกฝน สามารถตรวจคำตอบได้ด้วยตนเอง การฝึกทำให้นักศึกษาเพิ่มสมรรถนะการอ่านเร็วได้ เนื่องจากแต่ละแบบฝึกมีช่องให้นักศึกษาบันทึกเวลาซึ่งทำให้นักศึกษาพยายามพัฒนาตนเองให้อ่านได้เร็วขึ้น ซึ่งเป็นความท้าทายให้นักศึกษาเกิดการแข่งขันกับตนเอง และมีความพยายาม และความตั้งใจฝึกอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นงนุช สามัญฤทธิ์ (2550) ที่ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเร็วที่มีประสิทธิภาพ อาจเป็นเพราะรายละเอียดในแบบฝึกแต่ละหน่วยสร้างขึ้นโดยเริ่มฝึกจากง่ายไปหายากตามขั้นตอน คือ ขั้นให้ความรู้ ขั้นทำตามแบบ และขั้นปฏิบัติจริง พบว่า นักเรียนที่ใช้แบบฝึกมีสมรรถนะการอ่านเร็วเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการทำวิจัยไปใช้

1.1 จากการทดสอบก่อนการทดลองทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม พบว่า นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มมีสมรรถนะการอ่านเร็วเฉลี่ยระหว่าง 140.35 - 146.60 คำต่อนาที ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ ปกติอัตราเร็วโดยเฉลี่ยของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาควรอยู่ระหว่าง 180 - 300 คำต่อนาที ดังนั้นจึงควรมีการทดสอบสมรรถนะการอ่านเร็วของนักศึกษาสำหรับเตรียมความพร้อมด้านพัฒนาการการอ่านเร็วให้กับนักศึกษา เพื่อประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียน เพราะการเรียนในระดับอุดมศึกษาต้องอาศัยการอ่านเป็นหลักสำหรับการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

1.2 ควรฝึกสมรรถนะการอ่านเร็วให้กับนักศึกษากลุ่มทดลองที่ฝึกไม่ครบตามจำนวนแบบฝึก จึงควรนำนักศึกษาที่ขาดการฝึกมาฝึกให้ครบตามจำนวนแบบฝึกเพื่อให้เกิดทักษะที่สัมพันธ์กันตามแผนการฝึกที่วางไว้

1.3 การฝึกสมรรถนะการอ่านเร็วหนึ่งคาบควรใช้เวลา 20 นาที และไม่ควรฝึกเกิน 3 แบบฝึกหัด เนื่องจากหากฝึกเกินเวลาและมีการใช้จำนวนแบบฝึกมากเกินไป จะทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายต่อการฝึก

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยโดยพัฒนาสมรรถนะการอ่านเพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้กับนักศึกษา

2.2 ควรทำวิจัยเพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านเร็วกับนวัตกรรมการอ่านเร็วรูปแบบอื่น ๆ

2.3 ควรทำวิจัยบูรณาการสมรรถนะการอ่านเร็วกับสมรรถนะการสืบค้นเพื่อให้ผู้อ่านมีจุดมุ่งหมายในการอ่านและการสืบค้น

บรรณานุกรม

- กอนสแตนท์, ดีนา. (2549). **อ่านไวใน 7 วัน: Speed Reading in a week (เทคนิคฝึกฝนทักษะการอ่านเร็วฉบับเรียนลัดใน 1 สัปดาห์)**. แปลโดย โอฬาร สุนทรภูษิต. กรุงเทพฯ: ปิสิคิต. ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์. (2551). **แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์: แนวคิดพื้นฐานและวิธีการ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงนุช สามัญฤทธิ์. (2550). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเร็วสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- นิรนาม. (2555). **อึ้ง! เด็กไทยอ่านหนังสือ 2 - 5 เล่มต่อปี**. ใน **คมชัดลึกออนไลน์**. สืบค้นจาก <http://www.komchadluek.net/>.
- นิรนาม. (2556). **กรุงเทพมหานครจัดงานใหญ่รับตำแหน่งเมืองหนังสือโลก 2556**. ใน **มติชนออนไลน์**. สืบค้นจาก <http://www.matichon.co.th>.
- พิพัฒน์ เองศิลป์. (2534). **การใช้แบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2554). **การสำรวจการอ่านหนังสือของประชากร 2554**. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- Simpson, Elizabeth A. (1951). **SRE better reading book2**. Chicago: Science Research Association.